

21ste zondag door het jaar

Een van de dingen die de Kerk in de loop van de geschiedenis veel kwaad heeft gedaan is haar macht met een beroep op het evangelie van vandaag. Het vertelt dat Jezus aan Petrus de leiding over de Kerk toewijst. Er zijn in de loop van de

tijd over die tekst veel problemen geweest, maar ook grote vasthoudendheid en diep geloof in de overtuiging, dat een gemeenschap niet zonder leiding kan. Jezus zelf gaf de norm: de leider is degene die dient! (... hetgeen de Kerk niet altijd heeft waargemaakt!) De twijfel aan wereldse macht is al door Jesaja uitgesproken met de voorspelling over een Koning, zo ánders dan de wereld die wil. Het gaat over de gestalte van de macht. Het is alleen de vraag hoe je aan je mogelijkheden komt.

Thema: **“Wat je kunt, ontvang je”**

EERSTE LEZING uit de profetie van Jesaja (22,19-23)

Zo spreekt de Heer tot Shebna, de overste van de tempel: 'Ik zal u van uw post verjagen en u stoten uit uw ambt. En dan zal Ik mijn dienaar roepen, Eljakim, de zoon van Chilkia, en hem bekleden met uw gewaad, hem tooien met uw sjerp en aan hem uw taak in handen geven. Hij zal een vader zijn voor de bewoners van Jeruzalem en voor het huis van Juda. De sleutel van Davids huis zal Ik op zijn schouder leggen en als hij opendoet, zal niemand sluiten, en als hij sluit, zal niemand opendoen. Ik zal hem vastslaan als een spijker op een stevige plek, en hij wordt een erezetel voor het huis van zijn vader.'

TWEDE LEZING uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs (16,13-20)

In die tijd kwam Jezus in de streek van Caesarea van Filippus en Hij stelde zijn leerlingen deze vraag: 'Wie is, volgens de opvatting van de mensen, de Mensenzoon?' Zij antwoordden: 'Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de profeten.' 'Maar gij - sprak Hij tot hen - wie zegt gij dat Ik ben?' Simon Petrus antwoordde: 'Gij zijt de Christus, de Zoon van

de levende God.' Jezus hernam: 'Zalig zijt gij, Simon, zoon van Jona, want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard maar mijn Vader die in de hemel is. Op mijn beurt zeg Ik u: Gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn kerk bouwen en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. En Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen en wat gij zult binden op aarde zal ook in de hemel gebonden zijn, en wat gij zult ontbinden op aarde zal ook in de hemel ontbonden zijn.' Daarop verbood Hij zijn leerlingen nadrukkelijk iemand te zeggen, dat Hij de Christus was.

OVERWEGING

De meeste mensen schrijven geen gedichten of verhalen, tekenen niet, maken geen muziek, maar toch heeft iedereen de ervaring ooit iets te hebben gepresteerd waarvan je je later afvraagt: hoe kreeg ik dat toen voor elkaar? Je hebt dan de indruk, dat wat je deed, je mogelijkheden eigenlijk te boven ging en dan kun je je bv. afvragen of je het weer zou kunnen als je het opnieuw moest doen. Misschien betreft het schrijven van een moeilijke brief, een muziekinstrument bespelen, iets maken of ontwerpen.

Als ik bij u die ervaring oproep, doe ik dat niet om meteen bij God uit te komen, maar om allereerst te laten zien, dat er in een mens meer mogelijkheden leven dan h/zijzelf kan overzien of voorspellen. Die ervaring heeft iedereen van enige leeftijd en de herinnering eraan heb ik nodig om uw aandacht te vragen voor Petrus uit het evangelie. Want ofschoon niet hetzelfde, maar wel iets dergelijks moet er in hem zijn geweest toen Jezus zei: "Niet vlees en bloed hebben je dit geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemel is", of gewoner gezegd: Dat heb je niet van jezelf, niet van mensen maar van God.

Er gebeuren in je leven dingen die voorbij je mogelijkheden liggen, ook als het iets is dat je zelf hebt gekozen. Toen ik nog huwelijken deed en een bruidspaar op bezoek had, zei ik wel 'ns wat plagerig: "Waar beginnen jullie in hemelsnaam aan!? Dat houd je nooit vol." We hadden daarover dan met z'n drieën pret, maar soms stelden ze onverwacht, dat er veel meer mogelijkheden in een mens liggen dan die je zelf kunt overzien. Er gaan veel huwelijken stuk, maar voorlopig is het de meerderheid die het voor elkaar krijgt. En als je bedenkt wat je allemaal niet kunt, is dat toch een klein wonder.

Of kijk maar 'ns naar een kind. Misschien je eigen kind, dat al je begrip en mogelijkheden te bo-

ven gaat, terwijl het desondanks toch opgroeit tot een goed mens.

Dat zijn ervaringen, dierbare mensen, die je niet altijd bij je hebt. Ook het wonder van een kind wordt op den duur gewoon. Doorgaans zijn we onszelf genoeg, maar soms word je opeens er weer aan herinnerd, dat alles wat je meemaakt, weet en gelooft, je geschonken is, – niet je eigen vinding is, niet je bezit. Zo ook: als Petrus tegen Jezus zegt: “U bent de Christus, de zoon van de levende God”, antwoordt Jezus niet met: “Dat zie je goed” of zoiets, maar Hij zegt (vrij vertaald): “Pas op, dat heb je niet van jezelf, maar van de Vader die in de hemel is.”

Dat is een van de dingen die ik lees in het fragment van het evangelie van zonet. Je moet inderdaad zo nu en dan worden gewaarschuwd tegen zelfgenoegzaamheid. Als je vindt, dat je zowat alles uit eigen koker hebt, als je je nergens meer over verwonderen kunt, dan sluit je ook de weg naar een gelovig leven af. Een van de bezwaren van onze westers wetenschappelijke cultuur is onze neiging te denken, dat we alles wel zo ongeveer door hebben, en dat het nog een kwestie van tijd is, dat we alles begrepen en onder eigen beheer stellen. Het is typisch westers, want (weet u) ook in oosterse culturen bestaat hoge westerse wetenschap, bv. in India, maar de aandacht voor alles wat mysterie is, de aandacht voor een goddelijke wereld heeft men dáár niét verloren.

Zo mag ik voor ons allen hopen, dierbare mensen dat we het geloof in Jezus Christus als de Gezondene van de Vader, mogen behouden en herkennen als iets waar je zelf niet op zou komen, – als iets dat je dus geschonken is, ... ja, ik weet het, ... natuurlijk, je hebt in beginsel het geloof van je ouders, ... weet u wel: als je in Japan was geboren, was je nu geen christen maar shintoïst, ... speculaties die allemaal waar zijn, maar er zijn toch momenten waarop je loskomt van je oorsprong en je zegt: ik geloof, dat God in Jezus van Nazareth deelneemt aan ons mens-zijn, aan onze menselijke natuur. Daardoor is Hij een van ons en leeft onder ons. Dat kun je toch niet alleen maar beweren en geloven omdat je dat ooit leerde.

En waarom dan de één wel en de ander niet? Ja, dierbare mensen, dat is een vreselijke vraag! Waarom haken er mensen af tegen de tijd, dat de opvoeding in geloof ten einde loopt? Is die opvoeding dan niet goed geweest? Dat kun je niet stellen, want ook wat de ouders de kinderen bijbrengen, komt niet van hier beneden, – dat hebben ook zij niet uit zichzelf maar van de Vader die in de hemel is. Petrus is geen uitzondering. Wij zijn allemaal van het petrustype.

Maar toch, ... de mensen die afhaken? – die alleen geloven in het direct tastbare, ofwel alleen in zichzelf geloven en niet onder de indruk raken van bv. de natuur, niet in wat altijd weer verwon-

dering wekt. Die mensen blijven consequent staan bij wat voor mensen bevattelijk is. Die geloven niet in God of in een ander maar in zichzelf. Want geloven doe je altijd, – altijd in iemand. Hoe dan ook, dierbare mensen, voorop staat, dat je geloof in een God die de grond is van jouw bestaan, niet je eigen werk is, – geen mensenwerk is, maar een genade van God, ontvangen om niet. En dat is een groot mysterie.

Onlangs sprak ik nog met een vrouw van middelbare leeftijd, die mij vertelde dat ze niet in een God geloofde, wel in het goede van mensen. Ik zei haar, dat met name juist in het goede van mensen iets van God kan worden gekend. Die visie verraste haar, maar zo'n verrassende kijk verandert een mens niet acuut in een gelovige. Heeft zij het geloof dan niet gekregen? Dierbare mensen, ik waag me niet aan een antwoord. Voorlopig zullen we het moeten doen met het mysterie van hen die wél geloven in Jezus Christus als de Gezondene van de Vader. En zeg nu zelf: je zult eerst in Hem moeten geloven, vooraleer je aan een Kerk toe bent, die ooit begon met de verklaring van Petrus. En als je zover bent, geldt ook voor jou Jezus' woord: 'Je bent net als Petrus' zalig verklaard, want je hebt je geloof niet van jezelf maar van God. Ik zou zeggen, wees dankbaar.

(– Ruimte voor aantekeningen –)

Katholieke geloofsgemeenschap
St. Petrus' banden
Driebergen-Rijsenburg, 27 augustus 2017
© Frans E.M.Verhaar pr.